

Ida Mirow: Vi tjejer skriver poesin – men killarna får stå i rampljuset

Uppdaterad 2024-08-19 Publicerad 2024-08-19

Ida Mirow, poet och redaktör för Pralin Magasin, konstaterar att tjejerna skriver poesi, men att killarna får medieuppmärksamheten.

Det råder inget uppsving för svensk poesi, det enda som har hänt är att en handfull killar fått vara med i ett "livsstilsreportage" i Svenska Dagbladet, skriver Ida Mirow.

Häromveckan fick Pralin Magasin en fråga från TT om vad "uppsvinget" för poesin och "vågen av unga poeter, scener och tidskrifter" beror på. Svaret blev en motfråga: vilket uppsving? Det som har hänt är att ett par poesitidskrifter, och då framför allt deras manliga frontfigurer, nu har uppmärksammats i de större tidningarna.

Detta framfördes av min kollega [Maria Bodin i en text i DN \(3/8\)](#), som svar på [SvD:s reportage \(28//\)](#) om tidskrifterna L'Amour – La Mort och Babo (den senare finansierad av den förra). Jonathan Brott, redaktör för L'Amour – La Mort, håller överraskande nog [i en debattartikel i DN \(9/8\)](#) inte med om att

det handlar om kön utan menar att det är en fråga om tillgänglighet – att killarna syns för att de gör poesin kul och sexig.

Han kontrasterar de två tidskrifterna L'Amour – La Mort och Babo mot de som han menar rör sig långt inne i ett dunkel av otillgänglighet. Som ett exempel nämnde han Pralin Magasin. En dag och några protesterande instagramstories senare hade Pralin plockats bort ur artikeln. Pralin är en gratis nättidskrift, vars innehåll kommer från unga och mindre etablerade författare och konstnärer som skickat in material. Vi månar om att undvika exkluderande tilltal, tråkiga releaser och att bara publicera våra kompisar. Ja, vi blev orättvist exempel, och vi uppskattar korrigeringen. Tyvärr blev resultatet att vi nu inte nämns alls. När Brott frågar ”hur många andra anordnar releasefester som faktiskt är fester” skulle svaret kunna vara exempelvis Pralin.

Kvinnliga poeter publicerar sig, anordnar fester och ger ut tidskrifter. Här en affischbild från ett evenemang som Pralin gjorde tillsammans med Konstmusiksystrarna tidigare i år. Från vänster: Anna Jakobsson (verksamhetsledare Konstmusiksystrar), Ida Mirow och Maria Bodin. Foto: Timjan Wall

Att Brott framställer det som att det utanför hans egna tidskrifter finns ett tomrum, är symptomatiskt.

Pralin, L'Amour – La Mort och Babo har en överlappande skribent- och läsarskara. Pralin har sedan starten 2018 drivits av tjejer. Större delen av det vi publicerar är skrivet av tjejer, för att det mest är tjejer som skickar text till oss. På de konstnärliga utbildningarna tenderar det att se ut så: mest tjejer. En fördelning som verkar skifta först när det kommer till synlighet i offentligheten.

Så det handlar mindre om ett uppsving av poeter och tidskrifter (de har funnits länge), och mer om ett skifte i medialt intresse: några livsstilsreportageaktiga texter om samma handfull killar har dykt upp. Dagstidningarnas upptäckt av indielitteraturen innebär att 1) allmänintresset för poesin kanske ökar lite men 2) att poesitjejer, som gjort och gör samma sak som poesikillarna fast mindre vräkigt, förbises.

Läs hela poesidebatten:

[Saga Wallander: Poesin kräver tystnad och gemenskap – men vi lever i brusets och jagfixeringens tid](#)

[Max Hjelm: Om att gnälla är en konstform vinner kulturdebattörerna varje gång](#)

[Maria Bodin: Lyteskomiken lurar hemma hos huvudstadens poetiska patriarkat](#)

[Jonathan Brott: Förlåt för att vi gör poesin sexig igen](#)

Text

Ida Mirow

Poet och redaktör för Pralin Magasin

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt